

Metody probabilistyczne

Rozwiązania zadań

12. Statystyka

9.01.2018

Zadanie 1. Uzasadnij, że zachodzi wzór skróconego mnożenia:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2$$

Odpowiedź: Ten wzór jest tak naprawdę szczególnym przypadkiem wzoru skróconego mnożenia dla wariancji:

$$E((X - EX)^2) = E(X^2) - (EX)^2,$$

gdzie za rozkład prawdopodobieństwa weźmiemy rozkład empiryczny na próbie, tzn. każdemu elementowi próby przypiszemy tę samą wartość prawdopodobieństwa $\frac{1}{n}$. Udowodnimy jednak ten wzór bezpośrednio. Mamy:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2 \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \bar{X}_n + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \bar{X}_n^2.$$

Ponieważ $\bar{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$ jest stałą niezależną od i , można ją wyjąć przed sumę, co daje:

$$\begin{aligned} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2 &= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2 \bar{X}_n \underbrace{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i}_{=\bar{X}_n} + \bar{X}_n^2 \underbrace{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n 1}_{=1} \\ &= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2 \bar{X}_n^2 + \bar{X}_n^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2. \end{aligned}$$

Zadanie 2. Pokaż, że estymator $\hat{\sigma}^2$ wariancji $\sigma^2 = D^2(X)$ zdefiniowany jako:

$$\hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2,$$

jest silnie zgodny.

Odpowiedź: Zgodnie z prawem wielkich liczb,

$$\bar{X}_n \xrightarrow{\text{pr. 1}} EX$$

Rozważmy zmienną losową $Y = X^2$. Zdefiniujmy:

$$\bar{Y}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Y_i = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2.$$

Zgodnie z prawem wielkich liczb:

$$\bar{Y}_n \xrightarrow{\text{pr. 1}} EY = E(X^2)$$

Czyli:

$$\hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2 = \bar{Y}_n - (\bar{X}_n)^2 \xrightarrow{\text{pr. 1}} E(X^2) - (EX)^2 = \sigma^2,$$

gdzie w ostatniej równości użyliśmy wzoru skróconego mnożenia dla wariancji.

Zadanie 3*. Niech $\hat{\theta}$ będzie nieobciążonym estymatorem parametru θ wyznaczonym z próby X_1, X_2, \dots, X_n . Zdefiniujmy funkcję informacji Fishera $I(\theta)$ jako:

- Dla rozkładów dyskretnych:

$$I(\theta) = E \left(\left(\frac{\partial \ln p(X)}{\partial \theta} \right)^2 \right),$$

gdzie $p(x)$ jest prawdopodobieństwem przyjęcia wartości x przez zmienną X .

- Dla rozkładów ciągłych:

$$I(\theta) = E \left(\left(\frac{\partial \ln f(X)}{\partial \theta} \right)^2 \right),$$

gdzie $f(x)$ jest gęstością zmiennej X .

Pokaż, że:

$$D^2(\hat{\theta}) \geq \frac{1}{nI(\theta)}$$

Odpowiedź: Udowodnimy tę własność tylko dla rozkładów dyskretnych. Dowód dla rozkładów ciągłych jest identyczny, trzeba tylko zamienić $p(x)$ na $f(x)$ i wszystkie sumy na całki.

Niech \mathcal{X} będzie zbiorem wartości przyjmowanych przez zmienną losową X . Zauważmy, że $p(x)$ będzie zależało w jakiś sposób od parametru θ , np. w rozkładzie Bernoulliego gdy $\theta = p$, $p(1) = p$, a $p(0) = 1 - p$.

Dla dowolnego i , zdefiniujmy zmienną losową:

$$Y_i = \frac{\partial \ln p(X_i)}{\partial \theta}.$$

Zauważmy, że Y_i jest funkcją zmiennej X_i , tzn. $Y_i = g(X_i)$, gdzie $g(x) = \frac{\partial \ln p(x)}{\partial \theta}$. Zgodnie z zasadą różniczkowania funkcji złożonej, mamy:

$$\frac{\partial \ln p(x)}{\partial \theta} = \frac{1}{p(x)} \frac{\partial p(x)}{\partial \theta}$$

co daje (zauważając, że rozkład zmiennej X_i dany jest przez $p(x)$):

$$EY_i = \sum_{x \in \mathcal{X}} p(x)g(x) = \sum_{x \in \mathcal{X}} p(x) \frac{\partial \ln p(x)}{\partial \theta} = \sum_{x \in \mathcal{X}} p(x) \frac{1}{p(x)} \frac{\partial p(x)}{\partial \theta} = \sum_{x \in \mathcal{X}} \frac{\partial p(x)}{\partial \theta}.$$

Ale:

$$\sum_{x \in \mathcal{X}} \frac{\partial p(x)}{\partial \theta} \stackrel{(*)}{=} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\underbrace{\sum_{x \in \mathcal{X}} p(x)}_{=1} \right) = \frac{\partial}{\partial \theta} 1 = 0,$$

gdzie równość w $(*)$ wynika z faktu, że pochodna sumy to suma pochodnych, oraz użyliśmy warunku normalizacji prawdopodobieństwa $\sum_{x \in \mathcal{X}} p(x) = 1$. Tym samym pokazaliśmy $EY_i = 0$.

Zapiszmy teraz zmienne losowe łącznie jako wektor $\mathbf{X} = (X_1, \dots, X_n)$, a ich rozkład łączny jako $p(\mathbf{x})$ dla $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n)$. Z niezależności zmiennych losowych:

$$p(\mathbf{x}) = p(x_1)p(x_2) \cdot \dots \cdot p(x_n).$$

Zdefiniujmy zmienną $Y = h(\mathbf{X})$ będącą funkcją wektora \mathbf{X} jako:

$$Y = \frac{\partial \ln p(\mathbf{X})}{\partial \theta}$$

Z niezależności wynika, że:

$$\frac{\partial \ln p(\mathbf{x})}{\partial \theta} = \frac{\partial \ln (p(x_1) \cdot \dots \cdot p(x_n))}{\partial \theta} = \frac{\partial (\ln p(x_1) + \dots + \ln p(x_n))}{\partial \theta} = \sum_{i=1}^n \frac{\partial \ln p(x_i)}{\partial \theta},$$

co oznacza, że $Y = \sum_{i=1}^n Y_i$. Ponieważ udowodniliśmy już, że $EY_i = 0$, mamy więc również:

$$EY = 0 \quad (1)$$

Zgodnie z nierównością Cauchy'ego-Schwarza (udowodnioną na wykładzie o wielowymiarowych zmiennych losowych) dla dowolnych zmiennych losowych X i Y zachodzi:

$$C(X, Y)^2 \leq D^2(X)D^2(Y).$$

Wykorzystamy tą nierówność podstawiając $X = \hat{\theta}$:

$$C(\hat{\theta}, Y)^2 \leq D^2(\hat{\theta})D^2(Y), \quad \text{czyli } D^2(\hat{\theta}) \geq \frac{C(\hat{\theta}, Y)^2}{D^2(Y)}. \quad (2)$$

Wykażemy teraz, że $C(\hat{\theta}, Y)^2 = 1$ oraz $D^2(Y) = nI(\theta)$, co zakończy dowód nierówności Craméra-Rao. Zaczniemy od licznika. Ze wzoru skróconego mnożenia dla kowariancji $C(X, Y) = E(XY) - (EX)(EY)$ mamy:

$$C(\hat{\theta}, Y) = E(\hat{\theta}Y) - (E\hat{\theta})(\underbrace{EY}_{=0}) = E(\hat{\theta}Y),$$

gdzie wykorzystaliśmy (1). Ale:

$$E(\hat{\theta}Y) = \sum_{\mathbf{x} \in \mathcal{X}^n} \hat{\theta}(\mathbf{x}) \frac{\partial \ln p(\mathbf{x})}{\partial \theta} p(\mathbf{x}) = \sum_{\mathbf{x} \in \mathcal{X}^n} \hat{\theta}(\mathbf{x}) \frac{1}{p(\mathbf{x})} \frac{\partial p(\mathbf{x})}{\partial \theta} p(\mathbf{x}) = \sum_{\mathbf{x} \in \mathcal{X}^n} \hat{\theta}(\mathbf{x}) \frac{\partial p(\mathbf{x})}{\partial \theta}.$$

Zauważmy jednak, że $\hat{\theta}$ nie zależy w żaden sposób od θ (jest wyłącznie funkcją realizacji próby \mathbf{x}), stąd możemy potraktować $\hat{\theta}$ jako stałą ze względu na θ i wystawić pochodną przed sumę:

$$\sum_{\mathbf{x} \in \mathcal{X}^n} \hat{\theta}(\mathbf{x}) \frac{\partial p(\mathbf{x})}{\partial \theta} = \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sum_{\mathbf{x} \in \mathcal{X}^n} \hat{\theta}(\mathbf{x}) p(\mathbf{x}) \right) = \frac{\partial}{\partial \theta} E\hat{\theta} = \frac{\partial}{\partial \theta} \theta = 1,$$

gdzie użyliśmy faktu, że estymator $\hat{\theta}$ jest nieobciążony, tzn. $E\hat{\theta} = \theta$. Tym samym pokazaliśmy, że $C(\hat{\theta}, Y) = 1$, a więc również $C(\hat{\theta}, Y)^2 = 1$, czyli licznik w (2) jest równy 1.

Teraz zajmiemy się mianownikiem w (2). Mamy:

$$D^2(Y) = D^2(Y_1 + \dots + Y_n) = \sum_{i=1}^n D^2(Y_i), \quad (3)$$

ponieważ wszystkie zmienne $Y_i = g(X_i)$ są niezależne (co wynika z niezależności zmiennych X_1, \dots, X_n). Na koniec zauważmy, że ze wzoru skróconego mnożenia dla wariancji

$$D^2(Y_i) = E(Y_i^2) - \underbrace{(EY_i)^2}_{=0} = E \left(\left(\frac{\partial \ln p(X_i)}{\partial \theta} \right)^2 \right) = I(\theta),$$

a więc z (3) wynika, że:

$$D^2(Y) = nI(\theta),$$

czyli mianownik w (2) jest równy $nI(\theta)$. To kończy dowód.

Zadanie 4. Pokaż, że funkcja informacji Fishera $I(p)$ dla rozkładu dwupunktowego $B(p)$ ma postać:

$$I(p) = \frac{1}{p(1-p)}$$

Następnie pokaż, że estymator \bar{X}_n wartości oczekiwanej p jest efektywny dla tego rozkładu

Odpowiedź: W rozkładzie dwupunktowym $X \in \{0, 1\}$, zapisując $q(x) = P(X = x)$ (zmieniamy oznaczenie rozkładu prawdopodobieństwa, żeby nie myliło się z parametrem p) mamy $q(1) = p$ i $q(0) = 1 - p$. Tym samym:

$$\frac{\partial \ln q(x)}{\partial p} = \begin{cases} \frac{\partial \ln p}{\partial p} = \frac{1}{p} & \text{dla } x = 1, \\ \frac{\partial \ln(1-p)}{\partial p} = -\frac{1}{1-p} & \text{dla } x = 0. \end{cases}$$

Funkcja informacji Fishera ma więc postać:

$$\begin{aligned} I(p) &= E \left(\left(\frac{\partial \ln q(X)}{\partial p} \right)^2 \right) = q(1) \left(\frac{\partial \ln q(1)}{\partial p} \right)^2 + q(0) \left(\frac{\partial \ln q(0)}{\partial p} \right)^2 \\ &= p \frac{1}{p^2} + (1-p) \frac{1}{(1-p)^2} = \frac{1}{p} + \frac{1}{1-p} = \frac{1-p+p}{p(1-p)} = \frac{1}{p(1-p)} \end{aligned}$$

Estymator $\bar{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$ ma wartość oczekiwaną i wariancję równą:

$$E\bar{X}_n = EX = p, \quad D^2(\bar{X}_n) = \frac{D^2(X)}{n} = \frac{p(1-p)}{n}.$$

A więc \bar{X}_n jest estymatorem nieobciążonym parametru p . Z kolei z nierówności Craméra-Rao wynika, że dla dowolnego estymatora nieobciążonego $\hat{\mu}$ parametru p mamy:

$$D^2(\hat{\mu}) \geq \frac{1}{nI(\theta)} = \frac{p(1-p)}{n}.$$

A więc \bar{X}_n jest efektywnym estymatorem parametru p dla rozkładu dwupunktowego.